

Den rette hjælp åbner fremtiden

Silas Jespersgaard havde ikke en god tid i folkeskolen. Manglende forståelse og støtte resulterede i at han mistede fokus og troen på sig selv, inden han landede det rigtige sted, der kunne hjælpe. Han er i dag Caterlærling på Mou Hotel, en del af Lille Vildmose Produktionsskole.

Silas Jespersgaards tid i folkeskolen var tung. Hans far døde da Silas var ni år, og han manglede en faderfigur. Han manglede støtte fra skolen. Med hans egne ord var det "ikke en skidegod skolegang". Det underminerede Silas Jespersgaards selvtillid og fik hans selv-værd til at erodere. Han turde ikke at kaste sig ud i det uvisse.

- I tredje klasse sagde min dansklærer til mig, at jeg ikke skulle skrive skråskrift nogensinde, for det kunne jeg ikke lære. Og det gav mig den hold-

ning, at jeg ikke turde bare springe ud i noget, fortæller Silas som konkret eksempel på, hvad der kostede på hans selvtillid.

I 8. klasse flyttede han fra Fyn og op til Nordjylland, Terndrup, og begyndte i en ny klasse. Med et hjælpemiddel i form af en mobil væg blev han skærmet, så han ikke skulle forholde sig til så mange mennesker og blev lidt bedre til at fokusere på sig selv og undervisningen.

På rette spor

Efter 9. klasse havde Silas ingen ide om, hvad han skulle. På opfordring fra hans mor og en UU-vejleder, startede han som produktionsskolelev på Lille Vildmose Produktionsskole. Dermed svingede han ind i en vognbane, som skulle vise sig at være den rette vej for Silas.

Silas skolevej var meget lang. Han skulle cykle 3 km til nærmeste bus og så 1½ time for at komme i skole. Så det var op før hønsene.

- Det første år var rigtig, rigtig hårdt, for jeg havde generelt ikke været nogen steder. Jeg havde flyttet utrolig mange gange, inden jeg begyndte herude. Faktisk mødte jeg ikke rigtig op. Jeg var ikke en ret god elev, erindrer Silas om sin start.

Året efter flyttede Silas til bo-træningsværkstedet på Mou Hotel. Halvandet år senere startede han på STU, fordi han

begyndte at møde og være mere stabil. Bo-træningsværkstedet var en afgørende hjælp, det gik bare dårligt med at komme op derhjemme og ud på den lange tur i skole. Han blev også bedre til at koncentrere sig, da der kom styr på sengetiderne.

- Og her, de rammer der blev sat for mig på hotellet, og hvis du gerne vil noget, så mød op og vis det, det har hjulpet mig, fortæller Silas videre.

Selvtillid og læreplads

Et ophold på et andet af skolens bo-træningsværksteder 15 km væk, hvor Silas kunne bo lidt mere selv, blev kortvarigt. Silas havde fortsat brug for den tætte tilknytning til Hotellet, samt den mere håndholdte støtte og han rykkede tilbage til hotellet.

- Det begyndte at gå fremad. Jeg fik endnu mere undervisning og blev endnu bedre, fordi jeg begyndte at tro mere på mig selv. Det gjorde jeg, fordi folk troede på mig, og så kunne jeg også tro på mig selv.

Silas lavede matematik, som han aldrig havde kunnet før. Han lærte at kunne skrive helt rigtigt og lærte om mad, og hvordan tingene hænger sammen.

- Og så kommer min lærer Micael og spørger om jeg kunne tænke mig at komme i lære på hotellet som Caterlærling. Det var et lille wakeup-call. Hvis jeg skal i lære, skal jeg tage mig sam-

» Det begyndte at gå fremad. Jeg fik endnu mere undervisning og blev endnu bedre, fordi jeg begyndte at tro mere på mig selv. Fordi folk troede på mig.

men. Hvis jeg ikke kan komme op om morgenen, og indfri alle de forventninger, der bliver sat til mig, hvad kan jeg så egentlig. Men Michael tror på mig, og så kan jeg også tro på mig selv, forklarer Silas sine tanker.

Der gik endnu et år. Nye almenlærere kom til og lærte ham endnu mere. Og han kom med på skolens udlandsture til Norge og Tyrkiet.

- Turene lærer én om sammenhold. Du skal bare respektere dem, du er med, og hvis du respekterer dem, så respekterer de dig. Og det giver endnu et bånd, som jeg bruger rigtig meget.

Fra ingenting til uddannelse

Kokkefaglærer Michael, som Silas betragter lidt som en far, da Silas mistede sin egen så tidligt, får ham ind på uddannelsen som Caterlærling.

- Jeg har nu har fået et 12-tal i dansk og et 7-tal i naturfag. Jeg har sådan set gennemført næsten hele grundforløbet. Min rejse er, at jeg er gået fra ikke at kunne fokusere på noget, det var bare computerspil, og jeg kunne ikke tage mig sammen til at komme i bad, til at jeg har en uddannelse at se frem til.

Så det handler om bare at være der og give den alt hvad jeg har, fordi der er folk, der regner med mig, og så skal jeg også regne med mig selv, siger Silas Jespersgaard og slutter:

- STU og bo-træningsværkstedet har hjulpet mig hele vejen. Jeg har fået den undervisning, jeg skal have. Jeg har fået den vejledning og guidning, jeg skal have. Jeg har fået alt, hvad jeg skal have af skolen.

Silas Jepersgaard fortalte sin historie fra scenen til de mere en 100 deltagere i Ligeværds FGU/STU Konference. ●

